

Sygn. akt I CSK 2543/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa Z. G.
przeciwko D. U.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 2 czerwca 2021 r., sygn. akt I ACa 893/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje i poleca wypłacić od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi na rzecz adwokata K. P. kwotę 1.800,00 (tysiąc osiemset) złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powódce pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka Z. G. wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 2 czerwca 2021 r., oddalającego jej apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Płocku z 14 lipca 2020 r., którym oddalono powództwo przeciwko D. U. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca powołała się na przesłankę oczywistej zasadności. W jej ocenie wadliwość wydanego wyroku wynika z naruszenia art. 386 § 4 k.p.c. poprzez pominięcie okoliczności, że sąd pierwszej instancji nie zbadał istoty sprawy, ponieważ nie rozważył przesłanek rażącej niewdzięczności obdarowanej z art. 898 § 1 k.c. Ponadto powódka zarzuca, że sądy meriti nie uwzględniły okoliczności uniewinnienia jej od zarzutu znęcania się nad pozwaną oraz nie zbadały, czy samo wniesienie oskarżenia o takie działania przez pozwaną przeciw powódce może świadczyć o rażącej niewdzięczności obdarowanej pozwanej.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) spełniona jest wówczas, gdy zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni. Przy czym, o ile dla uwzględnienia skargi kasacyjnej wystarczy, że jej podstawa jest usprawiedliwiona, to dla jej przyjęcia do rozpoznania konieczne jest wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego polegającej na jego oczywistości, widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarżący powinien uzasadnić tę oczywistość, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie może więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia. (zob. np. postanowienia SN z 11 stycznia 2022 r., II USK 384/21; z 22 grudnia 2021 r., II CSK 390/21; z 31 maja 2021 r., III CSK 152/20; z 13 maja 2021, III USK 103/21 oraz z 9 marca 2021 r., IV CSK 412/20).

Wywód przedstawiony przez skarżącą nie spełnia powyższych wymagań. Nie sposób podzielić stanowiska powódki, że sąd pierwszej instancji nie rozważył przesłanek rażącej niewdzięczności. Przeciwnie, z uzasadnienia wydanego przez

niego wyroku wynika, że sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na okoliczność postępowań pozwanej, które mogłyby uzasadniać rażącą niewdzięczność wobec powódki. Wskazał przy tym, że nie każde nieodpowiednie zachowanie obdarowanego stanowi przejaw jego rażącej niewdzięczności, zaś stosunki panujące pomiędzy stronami określił jako konflikt rodzinny wywołany w znacznej mierze postawą samej powódki. Nie ulega zatem wątpliwości, że przesłanki odwołania darowizny były przez Sąd I instancji gruntownie badane, jedynie wynik tego badania nie odpowiadał oczekiwaniom powódki. Sądy obu instancji odniosły się również do wyroku uniewinniającego skarżącą od zarzutu znęcania się nad córką oraz analizowały zachowania tej ostatniej, również w kontekście inicjowania spraw sądowych przeciw powódce. Chybiony jest zatem argument, że te okoliczności zostały pominięte.

Pozostała część wyводу skarżącej stanowi polemikę z oceną okoliczności sprawy dokonaną przez sądy meriti. Jednakże zarzuty dotyczące ustaleń faktycznych oraz oceny dowodów nie mogą stać się przedmiotem skargi kasacyjnej na mocy art. 398³ § 3 k.p.c.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c.

[as]